न प्राणिषि दुराचार मायानामीशिषे न च। नेडिषे यदि काकुत्स्थं तमूचे वानरोवचः॥५७॥

इतीडधिकारः॥

नप्रेत्यादि। वानरस्तमागच्छन्तमिदं वचनमूचे हे दुराचार न प्राणिषि न जीवसि अनचेत्यस्य रूपं पूर्व्ववदिट् अनितेरिति णत्वं नच मायानामीशिषे नेशिता भवसि ईशः सइति इट् अधीगर्थेति कर्म्मणि षष्ठी यदि काकुत्स्थं नेडिषे न स्तौषि ईडजनोर्ध्वे चेति चकारात्सेचेतीट्। इतीडधिकारः॥५७॥ ज०म०

नप्रेत्यादि। वानरोहनूमान् तमिन्द्रजितं वचऊचे किं वच इत्याह हे दुराचार त्वं काकुत्स्थं यदि नेडिषे न स्तौषि तदा न प्राणिषि न जीवसि न च मायानामीशिषे मायानामीश्वरो न भविष्यसि माया यथेष्टं न च विनियोक्ष्यसे इति वा कर्म्मणि षष्ठी धातूनामनेकार्थत्वात् विनियोगार्थता वर्त्तमानसामीप्येऽपि वर्त्तमानवद्विवक्ष्यतइति न्यायात् सर्व्वत्र की अनप्लुप्राणने रुद्भ्योऽयइति इम् ईडलङस्तुतौ आभ्यां सध्वोरस्येमिति इम्। इतीडधिकारः॥५७॥ भ०

ससैन्यश्छादयन् संख्ये प्रावर्त्तिष्ट तमिन्द्रजित्। शरः खुरप्रैर्मायाभिः शतशः सर्व्वतोमुहुः॥५८॥

इदानीं विसर्जनीयस्य सइत्यधिकृत्याह। ससेत्यादि। इन्द्रजित् ससैन्यः सबलः तं वानरं सर्व्वतः शरैः क्षुरप्रैः भल्लैः ज०म०